

פרשת וישב

העלון לברכת והצלחת
משפחת חמומי
כל הברכות והישועות

כל הזכויות שמורות

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

פיטחון בה'

"ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו"
רש"י מבאר: שמשום שתלה יוסף את פיטחונו בשר
המשקים, נענש והיה במאסר שנתיים ימים.
המהר"ם מאמשינוב שאל: מדוע יש צורך בכפילות לשון:
ולא זכר... וישכחהו?!
ותירץ: כשביקש יוסף את עזרתו של שר המשקים, הבין
כי עבר עבירה בכך שלא בטח בה' אלא שם מבטחו בבשר
ודם, משום כך התפלל מיד לקב"ה כדי שישכח שר
המשקים את בקשתו...

נספר על ה"סבא מנוברדוק שהיה ידוע בפיטחונו בה'.
פעם אחת היה בבית בודד ביער ולמד תורה עד שנתו
שהאיר לו כבה. ישב הסבא והצטער על ביטול התורה
שנגרם לו. אך היה סמוך ובוטוח כי ה' יזמין לו כל צרכו.
מחשבות הביטחון בה', מלאו את ראשו, משום כך קם
לפתע ופתח את הדלת... בו ברגע ניגש אליו אדם והגיש
לו נר חדש ונעלם... במשך עשרים וחמש שנה שמר
הסבא על שארית הנר המופלא, כדי לעשות זכר לנס
הנפלא, ולהראות לתלמידיו את תוצאות הביטחון
המוחלט בה' עד שפרצה שריפה בביתו וכליתנה גם את
הנר המופלא...

דעו לכם! אמר הסבא לתלמידיו לאחר
השרפה: "הנר נשרף, כדי ללמד אותנו
שצריך האדם לבטוח בה'
גם ללא הוכחות".

לע"נ חיים אורי בן דליה ז"ל

מעשה שהיה

"ויראו אותנו מרחוק"

אחי יוסף מפחדים שכשם שלאבות היה בן אחד ממשיך את השושלת וכן אחד שיצא מעם ישראל!
לאברהם היה את יצחק וגם ישמעאל, מיצחק המשיך העם היהודי ומישמעאל אומות העולם =
יצא מעם הקודש... כך גם אצל יצחק היו יעקב ועשיו, יעקב אביהם ממשיך את עם ישראל ואילו עשיו יוצא מעם
ישראל... אם כך, פחדו האחים שמא בעצם העדפתו של האבא יעקב את אחיהם - יוסף,
דווקא הוא ימשיך את עם ישראל והם יהיו יצאו לבחוף... לכן "ויתנכלו אותו להמיתו" על מנת שחס ושלוש
הם לא יהיו הפסולת של האבות הקדושים (כישמעאל ועשיו)...

נשאלת השאלה: מדוע לא דיברו האחים עם האבא יעקב על החששות שלהם?!

יתכן והוא היה מרגיע אותם והכל יבוא על מקומו בשלום?

התשובה: "ויראו אותנו מרחוק" - כל הצרות של החברה היא שמסתכלים אחד על השני בריחוק.
במצב כזה לא ניתן להגיע לפתרון אלא רק להתנכלות ושנאת חינום - מיותרת...

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

החומר מלקט מספרי ראשונים ואחרונים

אלה הפרשה

"ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו" (מכג) וישכחהו: ...מפני שתלה בו יוסף לזכרו, הוזקק להיות אסור שתי שנים... (רש"י)

יוסף תלה תקווה בשר המשקים. מדוע נענש על כך? הלא גם יעקב אביו עשה כן בשעה ששלח מנחה לעשיו אחיו ולא מצאנו שיענש על כך?

אלא: שורשו של יוסף נעלה משורשו של יעקב, יעקב נזקק לכל המנחה, כי לגבי יעקב ועשיו נאמר "ולאום מלאום יאמץ", לפעמים מתגבר הלעומת-זה ומתאמץ להיות למעלה. לכך היה יעקב צריך להכניע את עצמו לפני עשיו. אבל יוסף, לגביו אין כלל בחינת לעומת-זה, לא היה ראוי, מצד שורשו הנעלה, להכניע את עצמו לפני שר המשקים, וכשעשה כך - נענש.

הרצאה מעניינת

כשעת לילה מסר ר' חיים מוולאז'ין לתלמידיו שיעור בענייני בטחון בה! לפתע עצר הרב ושאל: "מי שהוא יודע מהי השעה כעת?" מכיוון שלאף אחד מן התלמידים לא היה שעון, נאלץ הרב להמשיך את שיעורו. במהלך השיעור פנה ר' חיים לתלמידיו ואמר: "סבור אני שעדיין לא רכשנו בליבנו בטחון אמיתי, שאם אכן היה לנו כזה, היו שולחים לנו כבר מן השמים שעון, ואפילו שעון זהב" ... לפתע, נכנס לחדר חייל רוסי. הוא הסתכל לכל עבר, פנה לר' חיים ואמר: "כבוד הרב, יהודי אני, חייל יהודי בין המון חיילים גויים, ומפחד אני שמא יגנבו ממני את שעון הזהב שקיבלתי במתנה מאבא שלי - שעון יקר מאוד! ... החייל הושיט את השעון לרב ואמר לו: "קח כבוד הרב את השעון במתנה! אני מעדיף שיהודי רם מעלה ישתמש בו מאשר שיגנב ע"י גויים שפלים..." סיים את דבריו ויצא כלעומת שבא... זהו השיעור הטוב ביותר שיש באמונה וביטחון בה' יתברך...

מעשה בזמן רבינו האר"י ז"ל שיום אחד לקראת סיום תפילת שחרית כשהגיעו לעלינו לשבח, ראה רבינו האר"י יהודי שבא להוריד את טליתו, מיד החזיק בו לבל יוריד את טליתו אלא עד לאחר עלינו לשבח, ולאחר מכן אותו יהודי הלך לבית עולמו ושאלו את רבינו האר"י מה זאת, ואמר להם שהיהודי הזה בא לתקן את זה שבגלגול הקודם הוא היה מוריד את הטלית לפני סוף התפילה וכיוון שתיקן זאת גמר את תיקונו והלך למנוחתו.

אין יהודי גלמוד בעולם, כל מקום שמצוי - ה' עמו (הבעש"ט).

משל ונמשל

נבאין לעצמנו, אדם שמדי שבוע הולך למקום מסוים,

שם הוא משלם ממיטב כספו... ואם תשאלו מהי התמורה שהוא מקבל - כאבים איומים.

ועוד בסוף הוא מודה מקרב לב והולך. ומה אם נוסף: שכך זה נמשך במשך חודשיים תמימים. כל אחד יאמר שהאיש כנראה - "אוהב לסבול", כנראה הוא לקה בנפשו... לא ייתכן להסביר תופעה שכזו!

ואם נגלה לכם, שהאיש הזה הוא נורמלי לחלוטין... ולמעשה המקום הזה שהוא מבלה בו מדי שבוע זו בכלל - מרפאת שיניים. והוא משלם כסף בעצם לרופא שלו, והכאבים שעליהם הוא משלם - הם אך ורק לטובתו - שהרי ברור שאם הרופא לא יטפל בשן הכואבת - הוא יסבול כאבים קשים ואיומים בעתיד!!! מפליא לגלות איך שמבינים את המשמעות - הכול נראה אחרת! כל אחד עובר בחייו מגוון רחב של ייסורים וכאבים עד בלי די... ומה עושים? בוכים ומתלוננים ואף מתקשים להתמודד, ובצדק, ייסורים זה לא של דבר מה בכך, ובפרט אם אין להם משמעות בענייננו... כאשר אדם מבין שלמעשה, בסך הכל מתקנים לו את "השן" והכאבים הם סיוע לגוף - מניעה של כאב גדול יותר בעתיד אז אדם כזה מרגיש בטוח כאשר הוא נמצא בידי הרופא, כך עלינו להרגיש שכל מה שעובר עלינו, זה רק לטובתנו המלאה... וכמו שמודים לרופא שיניים אחרי טיפול, כך נודה להקב"ה, על הכל...

ר' אלעזר בר' שמעון קרא בכל ערב לייסורים "אחי ורעי בואו" ... ובכל בוקר הוציא מתחתיו 60 סדינים ספוגי דם ומוגלה (מסכת בבא מציעא פד:). בזכות השחין נתעלה יותר מחבריו. כי הייסורים מעלין...

נחנים מהעליון? צה הצמן לבוא ולסייע!

<p>זכות מסייע 25 לחודש</p>	<p>זכות חבורת תהלים ופרקי אבות 50 לחודש</p>	<p>זכות לימוד אבות ובנים 70 לחודש</p>	<p>זכות שבת אחת אבות ובנים 250 חד פעמי</p>
---------------------------------------	--	--	---

פלא יועץ - תורה

ידוע מעלת הבל תינוקות של בית רבן, עד שאמרו (שבת קט, ב) שהעולם מתקים בהבל תינוקות של בית רבן, והם מבטלין כל גזרות קשות ורעות, ואין מבטלין תינוקות של בית רבן אפלו לבנין בית המקדש (שם). וכהנה מעלות רבות נאמרו בלמוד תינוקות של בית רבן. הנה כי כן, לפי גדל המצות והתועלת הנמשך ממנה, ראוי למנהיגי הערים להתחוק בה בכל נפשם ובכל מאדם להקים דגל התורה, ולא יחושו לכל הטרחה והרוצאה לפי רב הטובה שעושים לנפשם ולפי הנחת רוח שעושים ליוצרים:

הנותן צדקה נעשה מלווה להקדוש-כרוך-הוא, ונתרומם מזלו ונקרא צדיק גמור.